

PARAULA I VIDA

«Molt aviat sereu alliberats...»

Comença l'Advent, amb un nou cicle de lectures de la Sagrada Escripura per als diumenges (cicle C), i entronitzem la Paraula de Déu amb tota solemnitat, la Paraula que és el Crist, i que ens presideix i exhorta en totes les celebracions eucarístiques. Donem gràcies a Déu perquè ha volgut crear-nos, parlar-nos, revelar-nos la seva immensa misericòrdia en Jesucrist, i ens ha salvat. L'Evangelí d'aquest diumenge ens ho assegura i ens hi fa estar atents: «*Molt aviat sereu alliberats... Estigueu alerta pregant en tota ocasió i demanant que pugueu sortir-vos-en, de tot això que ha de succeir, i us pugueu mantenir drets davant el Fill de l'home*» (Lc 21,28.36).

El Papa Francesc parlant de l'Advent ens ha dit que en l'Advent estem cridats a allargar l'horitzó del nostre cor, a deixar-nos sorprendre per la vida que es presenta cada dia amb les seves novetats. Cal «aprendre a no ser dependents de les nostres seguretats, dels nostres esquemes consolidats, perquè el Senyor ve, a l'hora en què no imaginem». El Senyor ens invita a la sobrietat, i ens fa conèixer la seva vi-

sita perquè canviem, ens convertim i l'esperem amb alegria i disponibilitat de cor. Ell ve i tot ho renova. ¿I si fos possible recomençar? ¿refer els camins equivocats i tornar a néixer? I si això que ens sembla impossible als homes, fos possible per a Déu? L'Advent és el **temps de l'esperança!** La fràgil i petita virtut que reneix cada matí i ens manté vius, joiosos i en vetlla. Aquell qui va venir humil i pobre a Betlem, el Senyor que tornarà gloriós a judicar els vius i els morts i a inaugurar el seu Regne de glòria, aquest mateix Senyor ara vol arribar al nostre cor, a la nostra vida, i alliberar-la. I Ell tot ho pot! Ens ho creiem?

M'agrada viure i predicar l'Advent com aquest gran **temps de l'esperança**, el **temps de recomençar**. No està ja tot dit i fet en les nostres vides, per vells que siguem ni per vicis que hàgim adquirit... No hem de deixar-nos esclavitzar per haver de ser com érem o com els altres creuen que som... Podem ser «alliberats», amb l'ajuda del Senyor. Podem millorar, canviar, convertir-nos, recomençar... perquè la Llum arriba, i qui la rep queda totalment il·luminat. Deixem-la penetrar en nosaltres i irradiem-la als qui ens envolten. Comencem a creu-

re i a caminar en la direcció del que esperem. Això és l'esperança. I sabem que cada Eucaristia és la seva vinguda humil i plena de la Vida i de l'Amor que tot ho transformen. Per això cada Eucaristia ens regala el do de l'esperança; la fa créixer.

Tot preparant el Nadal, el profeta **Isaïes** ens fa escoltar les profecies del que Déu pot fer si el deixem actuar i l'acollim amb cor d'infants renascuts. **Sant Joan Baptista** ens recorda que cal obrir rutes enmig dels deserts de les existències grises i perdudes que portem, perquè Déu pugui arribar a tots, especialment als més empobrits. I sobretot la **Verge Maria**, amb el seu humil espòs **Sant Josep**, ens indiquen que només els nets de cor veuran Déu, i ens animen a donar-li-ho tot, sense condicions, a aquest Infant que ve de nou per Nadal.

Siguem persones d'esperança i sembrem la confiança entorn nostre. En el món que ens toca de viure, aquesta és la gran aportació dels cristians. Una esperança plena d'amor a Jesús. Bon Advent!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Festa del Sant Crist de Balaguer

El 9 de novembre s'escau la solemnitat del Sant Crist de Balaguer, tan celebrada a Balaguer i Noguera així com a tot el Bisbat d'Urgell. Els dies abans i després ja van tenir lloc multitud de festes i iniciatives, i el dia 9 l'ofici solemne, un any més presidit per l'Arquebisbe Joan-Enric i concelebrat pel Capellà Custodi, l'Arxiprest i una quinzena de sacerdots i dos diaques. Hi assistiren el Paer en Cap i els altres Paers de Balaguer, recentment recuperada aquesta realitat i nomenclatura.

A l'homilia, l'Arquebisbe demanà que tinguéssim els sentiments de Crist, i repassà comentant-les, les 7 paraules dites per Jesús a la Creu, segons els 4 Evangelis: «Déu meu, Déu meu, perquè m'heu abandonat»; «Pare perdoneu-los»; «Avui seràs amb Mi al Paradís»; «Pare, confio el meu alè a les vostres mans»; «Dona, aquí teniu el vostre fill, aquí tens la teva Mare»; «Tinc set»; i «Tot s'ha consumat». Hem de viure acompanyats i duent-les a la pràctica.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Ens preparem per al naixement del Senyor

Tots tenim experiència, en la vida de cada dia, de disposar poc temps per al Senyor i per a nosaltres mateixos. Estem massa absorbits pel que hem de fer, per les nostres pròpies activitats. Quantes vegades diem, o ens diuen, «ho sento, no tinc temps», «ara no puc, tinc molta feina»...

En aquest ambient, arriba el temps d'Advent. I ens convida, en primer lloc, a aturar-nos, a fer un temps de silenci i a contemplar la presència del Senyor. A adonar-nos de la certesa de la seva presència i de la salvació que ens porta.

Un element fonamental de l'Advent és l'espera. Vivim en constant espera: el nen que espera

fer-se gran, l'adult que espera assolir amb èxit els seus projectes, l'ancià que espera el merescut descans.

Aquest primer diumenge d'Advent, a l'Evangelí, sentim les paraules de sant Lluç: «*Alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats*». Darrerament, els creients anem amb el cap cot pels pecats, errors comesos pels fills de la nostra Església. Caminar amb el cap cot és propi de persones sotmeses o humiliades. Ara, se'ns convida a alçar el cap, perquè «*molt aviat sereu alliberats*». Jesucrist ens porta la salvació.

En l'Advent l'espera esdevé esperança: «*veuran venir el Fill de l'home... amb gran poder i majes-*

tat». Aquesta esperança està animada per una certesa: el Senyor és present en la nostra vida, ens acompanya i un dia tots els nostres anhels trobaran el seu acompanyament en el Regne de Déu, Regne de veritat i de vida, de santedat i de gràcia, de justícia, d'amor i de pau.

I aquesta esperança ens fa ser actius. No n'hi ha prou amb creure-ho o amb pensar-ho. Cal viure «*atents sobre vosaltres mateixos, pregant en tota ocasió i demanant que us pugueu mantenir drets davant el Fill de l'home*».

Amb renovada esperança comencem el temps d'Advent.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRA Y VIDA

«Se acerca vuestra liberación...»

Comienza el Adviento, con un nuevo ciclo de lecturas de la Sagrada Escritura para los domingos (ciclo C), y entronizamos la Palabra de Dios con toda solemnidad, la Palabra que es Cristo, y que nos preside y exhorta en todas las celebraciones eucarísticas. Damos gracias a Dios por que ha querido crearnos, hablarnos, revelarnos su inmensa misericordia en Jesucristo, y nos ha salvado. El Evangelio de este domingo nos lo asegura y nos hace estar atentos: «Se acerca vuestra liberación... Estad despiertos en todo tiempo, pidiendo que podáis escapar de todo lo que está por suceder y manteneros en pie ante el Hijo del hombre» (Lc 21,28.36).

El Papa Francisco hablando del Adviento nos ha dicho que en el Adviento estamos llamados a ensanchar el horizonte de nuestro corazón, a dejarnos sorprender por la vida que se presenta cada día con sus novedades. Hay que «aprender a no ser dependientes de nuestras seguridades, de nuestros esquemas consolidados, porque el Señor viene, a la hora en que no imaginamos». El Señor nos invita a la sobriedad, y nos da a conocer su visita para que cambiemos, nos convirtamos y lo esperemos con alegría y disponibilidad de corazón. Él viene y todo lo renueva. ¿Y si fuera posible recomenzar? ¿rehacer los caminos equivocados y volver a nacer? ¿y si esto que nos parece imposible para los hombres, lo fuera para Dios? ¡El Adviento es el tiempo de la esperanza! la frágil y pequeña virtud que renace cada mañana y nos mantiene vivos, alegres y en vela. Aquel que vino humilde y pobre en Belén, el Señor que volverá con gloria para juzgar a vivos y muertos y a inaugurar su Reino de gloria, este mismo Señor ahora quiere llegar a nuestro corazón, a nuestra vida, y liberarla. Y Él ¡todo lo puede! ¿Nos lo creemos?

Me gusta vivir y predicar el Adviento como este gran tiempo de la esperanza, el tiempo de recomenzar. No está ya todo dicho y hecho en nuestras vidas, por viejos que seamos ni por vicios que hayamos adquirido... No debemos dejarnos esclavizar por tener que ser como éramos o como los demás creen que somos... Podemos ser «liberados», con la ayuda del Señor. Podemos mejorar, cambiar, convertirnos, recomenzar... porque la Luz llega, y quien la recibe queda totalmente iluminado. Dejémosla penetrar en nosotros e irradiémosla a los que nos rodean. Empecemos a creer y a caminar en la dirección de lo que esperamos. Esto es la esperanza. Y sabemos que cada Eucaristía es su venida humilde y llena de la Vida y del Amor que todo lo transforman. Por eso cada Eucaristía nos regala el don de la esperanza; la hace crecer.

Preparando la Navidad, el profeta Isaías nos hace escuchar las profecías de lo que Dios puede hacer si le dejamos actuar y le acogemos con corazón de niños renacidos. San Juan Bautista nos recuerda que hay que abrir rutas en medio de los desiertos de las existencias grises y perdidas que llevamos, para que Dios pueda llegar a todos, especialmente a los más empobrecidos. Y sobre todo la Virgen María, con su humilde esposo San José, nos indican que sólo los limpios de corazón verán a Dios, y nos animan a dársele todo, sin condiciones, a este Niño que viene de nuevo en Navidad.

Seamos personas de esperanza y sembremos la confianza en nuestro alrededor. En el mundo que nos toca vivir, esa es la gran aportación de los cristianos. Una esperanza llena de amor a Jesús. ¡Buen Adviento!

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Visita Pastoral del Sr. Bisbe a Escaldes-Engordany

El dia 31 d'octubre es va iniciar la Visita Pastoral a Escaldes-Engordany de l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, en la que va poder recórrer diverses instal·lacions comunals i del ministeri d'Interior i Afers Socials; va visitar les instal·lacions del centre termolúdic Caldea, les llars de jubilats i la residència La Salita; també les escoles a la parròquia i va mantenir moltes converses amb les persones i entitats que tenen presència en la vida social. Va acabar el 15 de novembre amb la trobada amb el Consell parroquial de Càritas.

La visita va començar amb la recepció oficial al Comú d'Escaldes-Engordany i la posterior visita a les instal·lacions. Mons. Vives va ser rebut a la seva arribada al Comú per l'Hble. Sra. Cònsol Major, Trini Marín, i el Cònsol Menor, Hble. Sr. Marc Calvet, el Rector de Sant Pere d'Escaldes, Mn. Jaume Soy, i el Vicari, Mn. Emili Villegas, així com el Secretari General de la corporació, Sr. Àngel Grau. Tot seguit es va celebrar una sessió extraordinària del Consell de Comú. La Cònsol Major va donar la benvinguda a Mons. Joan-Enric Vives i li va agrair la visita, recordant la felicitat coincidència de la celebració dels 40 anys de la creació de la Parròquia per un Decret dels Delegats Permanents el 14 de juny de 1978. Amb aquest motiu va fer obsequi al Copríncep d'un recull històric de la parròquia realitzat en vídeo «Cròniques d'Escaldes-Engordany», que conté testimonis, tradicions, històries personals i col·lectives que han ajudat a definir el caràcter escaldenc i han fet possible la Parròquia d'avui.

En resposta, Mons. Vives va felicitar-se d'estar a la Parròquia i va reiterar la vocació de servei al país del seu càrrec i la seva persona. Va agrair l'acollida i va recordar que la Visita Pastoral és un acte de reconeixement, en aquest cas, recollint el sentit històric i l'oportunitat de la celebració dels 40 anys de la creació de la Parròquia. Va explicar als membres del Comú, al públic i mitjans de comunicació assistents, els reptes que el preocupaven; que es tinguin en compte les difícils situacions per les que passen persones o països de l'entorn; que el Comú ajudi en la mesura de les seves possibilitats a la creació d'habitatge social; que es pugui ajudar les per-

sones grans que viuen soles; estimar i procurar per la vida, perquè valorar-la deriva també en el respecte pels avis, per les persones que pateixen, pels malalts, pel manteniment de l'abolició de la pena de mort. Finalment, es va felicitar de l'acollida de refugiats que han fet dues parròquies d'Andorra, Andorra la Vella i Sant Julià de Lòria, i va encoratjar a tots a sentir-se part d'aquesta acollida, perquè encara que semblin pocs, és una gota que juntament amb d'altres gotes, acaba fent un mar.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

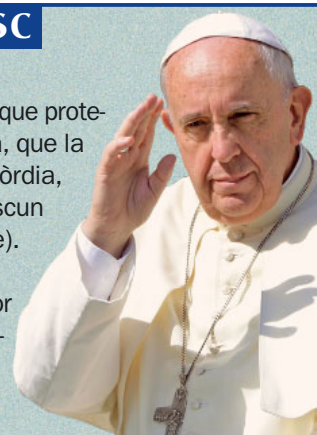

@Pontifex: «Humil i dòcil de cor, proper a la gent, amb compassió, mansuetud i tendresa. Aquest és Jesús» (18 de setembre).

@Pontifex: «El bé és amorós i mai no s'imposa. S'escull» (19 de setembre).

@Pontifex: «Demanem a Jesús que protegeixi sempre la nostra Església, que la protegeixi amb la seva misericòrdia, concedint el seu perdó a cadascun de nosaltres» (20 de setembre).

@Pontifex: «Si vols arribar al cor de Déu, pren el camí de la misericòrdia i deixa't tractar amb misericòrdia» (21 de setembre).

S'inaugura la intervenció artística de Santi Moix a l'església de Sant Víctor de Saurí, al Pallars Sobirà

«Avui és un dia de joia per a la Diòcesi d'Urgell perquè una església molt antiga reneix gràcies a l'art contemporani i, com feien els artistes del romànic, també aquí l'obra pictòrica omple tot l'interior del temple, per tal que ens compregui només entrar». Així s'expressava davant els mitjans de comunicació l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, poc abans d'inaugurar els frescos que ha realitzat l'artista Santi Moix a l'església romànica de Sant Víctor, al poble de Saurí (municipi de Sort, Pallars Sobirà).

L'acte inaugural es feu la tarda del divendres 16 de novembre i fou presidit conjuntament per l'Arquebisbe Joan-Enric i la Consellera de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Hble. Sra. Laura Borràs. Hi van assistir l'Alcalde de Sort, Raimon Monterde; l'Alcalde de Penelles, Eloi Bergós, en representació de la Diputació de Lleida; la Presidenta de l'Associació Veïnal de Saurí, Eva Tarragona, a més de l'autor dels frescos.

Mons. Vives anava acompanyat pel Vicari general, Mn. Josep M. Mauri; el Secretari general del Bisbat, Mn. David Codina; la Delegada diocesana de Patrimoni, Clara Arbúés; i l'Arxiprest del Pallars Sobirà i Rector de Sort, Mn. Joan Pau Esteban.

Tant Mons. Vives com la Consellera Borràs van coincidir a destacar la importància d'aquest projecte, que relaciona el patrimoni artístic i arquitectònic amb l'art contemporani d'una manera molt singular. L'Arquebisbe d'Urgell va fer notar que és un projecte que posa el nostre patrimoni al servei del poble, alhora que estableix un petit compromís de mecenatge amb l'art contemporani, «en la mesura que puguem»; i així mateix, la Consellera de Cultura va destacar que aquest projecte és un bon exemple de com la col·laboració entre diferents entitats i administracions pot donar molt bon resultat «quan es treballa bé». Va dir a més, que la intervenció de Santi Moix a Saurí «obre la porta» a propostes similars per

tal que «els artistes contemporanis ajudin a repensar els nostres monuments». De fet, el 1996, el Bisbat d'Urgell ja havia promogut pintures murals a l'església de Cellers (Pallars Jussà) de l'artista contemporani Josep Minguell, de Tàrrrega.

Santi Moix va resumir com va ser la gènesi d'un projecte que, d'entrada no es va veure amb cor d'acceptar, «perquè em semblava molt complex; però després vaig estar pensant durant força temps què podria dir si acceptés l'encàrrec, fins que em vaig adonar que era una molt bona ocasió perquè l'església esdevingués una mena de jardí de les meravelles que expliqués a través de la pintura el lloc on està situada». Ha volgut expressar amb el seu art «la relació entre Déu i la seva Creació», la qual ha simbolitzat de manera principal en la gran flor de ceràmica que ocupa l'absis, els pètals de la qual es van repetint de manera sutil en la decoració de les capelles laterals i de les parets del temple, com una mena de leitmotiv del conjunt pictòric.

Sant Víctor de Saurí és l'església parroquial del poble de Saurí, en el terme municipal de Sort, al Pallars Sobirà. Pertanyia a l'antic municipi de Llessui. És una obra protegida com a Bé Cultural d'Interès Local. Es tracta d'un edifici que ha sofert restauracions amb el pas del temps i que per tant, conserva pocs vestigis de l'edifici primigeni alt-medieval. L'aparença actual és la d'un edifici barroc, d'estil popular remodelat íntegrament entre els segles XVII-XVIII.

La inauguració dels frescos de l'església de Sant Víctor culmina un gran projecte pictòric de posada en valor del patrimoni arquitectònic a través de l'art contemporani de primer nivell. Un projecte que va començar el 2015 a iniciativa dels veïns de Saurí i que s'ha dut a terme amb la coordinació des del territori de l'Ajuntament de Sort i el Bisbat d'Urgell, que han vetllat per la correcta realització de les obres, tant de la part artística com de la part de condicionament de l'edifici i dels seus acabats finals.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Is 2,1-5 / Sl 121 / Mt 8,5-11]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Casià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC); santa Magina, mr.

4. ■ Dimarts [Is 11,1-10 / Sl 71 / Lc 10,21-24]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i doctor de l'Església; santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i tam-

bé dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, cardenal; santa Ada, vg.; beat Francesc Gàlvez, prev. franciscà i màrtir al Japó, nat a Utiel.

5. ■ Dimecres [Is 25,6-10a / Sl 22 / Mt 15,29-37]. Sant Dalmau o Dalmai (Dalmacio), bisbe; sant Sabas (s. VI), abat fundador de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Guerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg.

6. ■ Dijous [Is 26,1-6 / Sl 117 / Mt 7,21.24-27]. Sant Nicolau (s. IV), bis-

be de Mira (Lícia), venerat a Bari (s. X); sant Pere Pasqual, bisbe de Jaén i mr. (mercedari); sant Fortià, innocent mr. venerat a Torelló; santa Asel·la, vg.; santa Carne Sallés (Vic, 1848-Madrid, 1911), fund. Concepcionistes missioneres de l'Ensenyament (RCM).

7. □ Divendres [Is 29,17-24 / Sl 26 / Mt 9,27-31]. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i doctor de l'Església; sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.; santa Fara, abadesa.

8. □ Dissabte [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. Immaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també la Puríssima; sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

9. ■ Diumenge vinent, II d'Advent (lit. hores: 2a setm.) [Ba 5,1-9 / Sl 125 / Fl 1,4-6.8-11 / Lc 3,1-6]. Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.; sant Joan Dídac Cuauhtlatzotzin.

Diumenge I d'Advent (C)

COMENTARI

Comença un nou any litúrgic

Comencem en aquest diumenge un nou any litúrgic en el qual anirem llegint el cicle C. El nostre guia a l'evangeli serà Lluc.

Les lectures ens ajuden a situar-nos davant les tres vingudes: la primera a Betlem, la segona a la fi dels temps. Entre aquestes dues vingudes, la tercera: el Senyor ve cada dia a la nostra vida.

La lectura de Jeremies ens prepara per al naixement de Jesús. Diu, en efecte, *Aquells dies, aquells temps, farà néixer a David un plançó bo, que es comportarà en el país amb justícia i bondat. Aquells dies serà salvat el país de Judà i viurà confiada la ciutat de Jerusalem. I a ell l'anomenaran: «El-Senyor-és-el-nostre-bé.»*

En parlar Jeremies del plançó nascut a David ens fa pensar en el Messies promès a aquell rei. Podem dir, doncs, des de la perspectiva cristiana que el text és una profecia clara del nostre Salvador, d'aquell que nixerà un cop més per Nadal. Es comportarà amb *justícia i bondat*. Serà qui salvarà el país de Judà i evidentment tot el món. I ell encarnarà en si mateix tota la *bondat*; a ell se li pot aplicar, amb tota propietat: *El Senyor és el nostre bé*.

L'evangeli parla de grans senyals o prodigis (*sol, lluna, estrelles, mar embravida, desastres, estelada del cel*: tot això són senyals que indiquen la importància del que està a punt de succeir) però el més important és que al final *veuran venir el Fill de l'home* i ara amb gran poder i amb una gran majesttat, com a Senyor del món i de la història. La primera vinguda va ser senzilla i humil; la segona triomfant com correspon al Jutge de tot el món. Però és el moment de la salvació: *Alluceu el cap ben alt perquè molt aviat sereu alliberats*. És un moment de confiança i d'esperança per als deixebles de Jesús.

Què hem de fer ara?: *Evitar l'excés de menjar i beure i la preocupació pels negocis, estar alerta, pregant en tota ocasió* (evangeli). Sant Pau ens recorda que *el nostre amor ha de créixer fins a vessar*. Cal acollir el Senyor que ve cada dia a la nostra vida, amb l'amor i la pregària.

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 33,14-16)

«Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que compliré aquella promesa que tinc feta a la casa d'Israel i a la de Judà. Aquells dies, aquells temps, farà néixer a David un plançó bo, que es comportarà en el país amb justícia i bondat. Aquells dies serà salvat el país de Judà i viurà confiada la ciutat de Jerusalem. I a ell l'anomenaran: El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

▶ Salm responsorial (24)

R. *A vós elevo la meva ànima, Senyor.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / feu que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

Tot l'obrar del Senyor és fruit d'amor fidel / per als qui guarden la seva aliança. / El Senyor es fa conèixer íntimament als seus fidels, / els revela la seva aliança. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 3,12.4,2)

Germans, que el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres i a tothom, tal com nosaltres també us estimem. Que ell refermi els vostres cors perquè siguin sants i nets de culpa davant Déu, el nostre Pare, el dia que Jesús, el nostre Senyor, vindrà amb els seus sants. Amén.

I ara, germans, volem fer-vos una exhortació i un prec en Jesús, el Senyor. Vosaltres vau rebre el nostre ensenyament sobre la manera de comportar-vos i d'agradar a Déu; ja ho feu, però us demano que avanceu encara més. Ja sabeu els preceptes que us vam donar de part de Jesús, el Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 21,25-28.34-36)

En aquell temps, deia Jesús als deixebles: «Hi haurà prodigis al sol, a la lluna i a les estrelles. A la terra, les nacions viuran amb l'ai al cor, esverades pels bramuls de la mar embravida. La gent perdrà l'alè de por, pensant en els desastres que sobrevindran arreu del món, perquè fins l'estelada del cel trontollarà. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre un núvol, amb poder i amb una gran majesttat. Quan tot això comenci a succeir, alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats.

Estigueu atents sobre vosaltres: Que l'excés de menjar i beure o la preocupació dels negocis no afeixugués el vostre cor i us trobéssiu a sobre aquell dia de cop i volta, perquè vindrà, segur, com un llaç, per a tothom, sigui on sigui de la terra. Estigueu alerta pregant en tota ocasió i demanant que pugueu sortir-vos-en, de tot això que ha de succeir, i us pugueu mantenir drets davant el Fill de l'home.»

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jr 33,14-16)

«Mirad que llegan días —oráculo del Señor— en que cumpliré la promesa que hice a la casa de Israel y a la casa de Judá. En aquellos días y en aquella hora, suscitaré a David un vástago legítimo, que hará justicia y derecho en la tierra. En aquellos días se salvara Judá, y en Jerusalén vivirán tranquilos, y la llamarán así: “Señor-es-nuestra-justicia”.»

▶ Salmo responsorial (24)

R. *A ti, Señor, levanto mi alma.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

Las sendas del Señor son misericordia y lealtad / para los que guardan su alianza y sus mandatos. / El Señor se confía con sus fieles / y les da a conocer su alianza. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Te 3,12.4,2)

Hermanos:

Que el Señor os colme y os haga rebosar de amor mutuo y de amor a todos, lo mismo que nosotros os amamos. Y que así os fortalezca internamente, para que, cuando Jesús, nuestro Señor, vuelva acompañado de todos sus santos, os presentéis santos e irreprochables ante Dios, nuestro Padre.

En fin, hermanos, por Cristo Jesús os rogamos y exhortamos: Habéis aprendido de nosotros cómo proceder para agradar a Dios; pues proceded así y seguid adelante. Ya conocéis las instrucciones que os dimos, en nombre del Señor Jesús.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 21,25-28.34-36)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Habrá signos en el sol y la luna y las estrellas, y en la tierra angustia de las gentes, enloquecidas por el estruendo del mar y el oleaje. Los hombres quedarán sin aliento por el miedo y la ansiedad ante lo que se le viene encima al mundo, pues los astros se tambalearán. Entonces verán al Hijo del hombre venir en una nube, con gran poder y majestad.

Cuando empiece a suceder esto, levantaos, alzad la cabeza: se acerca vuestra liberación. Tened cuidado: no se os embote la mente con el vicio, la bebida y los agobios de la vida, y se os eche encima de repente aquel día; porque caerá como un lazo sobre todos los habitantes de la tierra.

Estad siempre despiertos, pidiendo fuerza para escapar de todo lo que está por venir y manteneos en pie ante el Hijo del hombre.»

Mn. Jaume Pedrós